

دوره آموزش تغذی

مرکز مدیریت پیوند و درمان یگانی
وزارت بهداشت درمان و آموزش پرستشی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

به نام او، به یاد او، برای او

مسائل فقهی معجزه و محدودیت های قومی و مذهبی

دکتر عباس علی واشیان

استاد دانشگاه بین المللی المصطفی (ص) و دانشگاه علوم پزشکی
عضو فرهنگستان علوم پزشکی، عضو شورای راهبری سلامت حوزه

«وَلَا تَنْقُضُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ»

(هرگز از چیزی که به آن علم نداری، پیروی مکن)

سوره إسراء، آیه ۳۶

مفهوم شناسی

کلمه معجزه در قرآن نیامده اما واژه هایی همچون آیه، بینه و برهان بر آن دلالت دارد.

اعراف، ۱۰۶ و ۱۰۸ و ۱۳۲ و ۱۳۳؛ آل عمران، ۴۹ و هود، ۲۸

حقیقت معجزه

- ۱. نخستین دلیل نبوت و پیامبری**
- ۲. آخر و پشت هر چیزی** (مفردات راغب و مقایيس اللげ)
- ۳. ضعف و عجز از انجام کاری** (مفردات راغب و مقایيس اللげ)
- ۴. از دست رفتن** (فیومی، مصباح اللげ و اقرب الموارد)
- ۵. یافتن ضعف در دیگری** (فیومی، مصباح اللげ و اقرب الموارد)
- ۶. ایجاد ضعف در دیگری** (فیومی، مصباح اللげ و اقرب الموارد)
- ۷. امری خارق العاده مثل گرفتن قدرت و توانایی یک شیء** (نبریدن چاقو در ذبح حضرت اسماعیل «علیه السلام»)

حقیقت معجزه

معجزه، کاری خارق العاده و خارج از محدوده توانایی بشری و قوانین و یادگیری است که به خواست خداوند و عنایت او، مدعی نبوت آن را می آورد تا نشانه صدق گفتار پیامبر و حجت او در ادعایش باشد.

(بلاغی، آلاء الرحمن، ج1، ص۳)

شروط معجزه :

- از توانایی بشر حتی نوایع خارج باشد.
- همراه با ادعای نبوت باشد.
- همراه با تحدي طلبی یا مثل و مانند آن را آوردن باشد.

ویژگی های معجزه

۱. خارق العاده بودن اعجاز

۲. مغلوب واقع نشدن (خنثی نشدن توسط کسی)

۳. صدور از پیامبر یا امام

۴. عدم قابلیت برای تعلیم یا تعلّم

۵. همراه بودن با تحدي

۶. همراه بودن با عصمت

۷. عدم بهره برداری مادی برخلاف سحر یا شعبدہ

۸. عدم محدودیت

۹. عدم تکرار

دوره آموزش تخفی

مرکز مدیریت پیوند و درمان یگانی
وزارت بهداشت درمان و آموزش پرستشی

تفاوت معجزه با کرامت

غیر از انبیای الهی و امامان «علیهم السلام» انسان های دیگری هستند که می توانند به اندازه ظرفیت وجودی خود مشمول فیض الهی شده و اعمالی را انجام دهند که از عهده دیگران خارج است.

تبیه/۱۰۵، تکاثر/۵۶؛ نمل/۴۰

چیستی مرگ از منظر فقها

برای تعریف مرگ در کلام فقها می‌توان عباراتی همچون «خروج روح از بدن»، «زهوق روح» و «زهوق نفس» یافت. بنابراین، فقها در تعریف حیات و مرگ از قرآن تبعیت کرده‌اند و تعلق دائم نفس یا روح و قطع این تعلق را معیار و ممیز حیات و مرگ معرفی نموده‌اند.

حسن بن یوسف بن مطهر اسدی حلّی، تذكرة الفقهاء (ط - الحدیثة)، ج ۱، ص ۳۳۸؛ نجم الدین جعفر بن حسن حلّی، المعتبر فی شرح المختصر، ج ۱، ص ۲۷۰ و نجم الدین جعفر بن حسن حلّی، نکت النهاية، ج ۱، ص ۲۴۲. مولی احمد بن محمد مهدی نراقی، مستند الشیعة فی أحكام الشريعة، ج ۱۸، ص ۲۱؛ حسین طباطبائی بروجردی، تقریرات ثلث، ص ۳۵؛ محمد تقی خوانساری و محمد علی اراكی، رساله فی الدماء الثلاثة و أحكام الأموات و التیم، ص ۳۵۹. جمعی از نویسندها، مجله فقه اهل الیت علیهم السلام (بالعربیة)، ج ۱۹، ص ۹۳، محمد باقر حسینی استرآبادی میر داماد، السبع الشداد، ص ۸۷؛ عبدالرحمان محمود، معجم المصطلحات و الألفاظ الفقهية، ج ۲، ص ۲۳۴.

چیستی مرگ از منظر فقهای اهل سنت

ابن حزم، با اتکا بر بدیهی بودن تعریف مرگ، می‌نویسد: دو نفر از اهل شریعت با دیگران در زنده یا مرده بودن، اختلاف نمی‌کنند و فرض سومی وجود ندارد.^{۱۵۷} الأحكام الشرعية للأعمال الطبيعية، ص ۱۵۷.

ابن مسعود، مرگ را این‌گونه تعریف می‌کند: مرگ صفتی وجودی است که به عنوان امری ضد حیات خلق شده است.

. پیوند اعضا از بیماران فوت شده و مرگ مغزی، ص ۲۱.

. الأحكام الشرعية للأعمال الطبيعية، ص ۱۵۶.

نظر مشهور فقهاء

بین تعاریف نظرات فقهاء و اندیشمندان طب و لسان شرع می‌توان این وجه اشتراک را قائل شد که برای زنده بودن شخص، **فعالیت اعضايی در بدن ضروری است.**

وقتی فعالیت این اعضا متوقف شود و دیگر امکان از سرگیری این فعالیتها وجود نداشته باشد، شخص مردہ محسوب می‌شود اعم از اینکه تمام اعضای بدن او از فعالیت ساقط شود یا خیر.

احراز این موضوع به واسطه قرایینی صورت می‌گیرد که **به عهده عرف خاص و متخصصین گذارده شده است.**

حیات غیر مستقر

قانونگذار در ماده ۲۱۷ قانون مجازات اسلامی به تبعیت از مشهور فقهاء و در جهت رفع اختلاف پیرامون تشخیص زمان مرگ، سخن از وجود حد فاصلی بین زمان حیات قطعی و زمان مرگ قطعی قائل است که بدان **حیات غیرمستقر** گفته می‌شود.

معیارهای تشخیص حیات غیر مستقر طبق نظر مشهور فقهاء و حقوقدانان عبارتند از:

- (۱) طول زمان قابل زیست (کمتر از یک روز زنده باشد)
- (۲) وضعیت جسمی (زوال ادراک، شعور، نطق و حرکت اختیاری)
- (۳) تشخیص عرف.

وحدت نظر فقهاء در علایم مرگ

علامت هایی که برای مرگ بیان شده عبارتند از:

۱. سستی و شل شدن پاها
۲. جداسدن کفین
۳. کشیدگی و پهن شدن پوست
۴. افتادگی، گود شدن و فرو رفتن شقیقه و گیجگاه
۵. از بین رفتن نور از سفیدی و سیاهی چشم
۶. قطع تنفس
۷. از بین رفتن نبض
۸. شل شدن و خم شدن بینی
۹. لخت شدن و آویزان شدن مچ ها
۱۰. جمع شدن بیضتین به طرف بالا همراه چروک شدن و آویزان شدن پوست آن.

نظر تأخیر در حکم مرگ

فقها گذشت سه روز از مرگ مشتبه را فرینه ای بر وقوع مرگ حقیقی معرفی کرده اند. این امر اجتماعی و جهت پرهیز از تعاون و کمک در کشته شدن مسلمان است.

شهیداول، محمد بن مکی عاملی، *اللمعه الدمشقیه*، ج ۱، قم: دارالناصر، ۱۴۰۶ق، ص ۲۲.
محقق حلی، جعفر بن حسن، حلی هذلی، *المعتبر فی شرح المختصر*، ج ۱، قم: مؤسسه سیدالشهداء، ۱۳۶۴ش، ص ۲۶۳.
مانده(۵)، آیه ۲.

نشانه های مرگ در روایات

۱. تغییر بوی بدن و تعفن،
۲. بالا آمدن چشم،
۳. دوخته شدن لبها،
۴. گشاد شدن سوراخ بینی.

. الاحتجاج، ج ۲، ص ۹۷.
محمد بن یعقوب، کلینی، الکافی، چاپ دوم، تهران: دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۶۲.

تشانه های بالینی احتضار

۱. تغییر الگوی تنفسی
۲. خس خس سینه
۳. قطع بُل و سرفه
۴. قطع بُراق و مخاط پشت گلو
۵. افزایش ترشحات دستگاه تنفسی
۶. شنیدن صدایی شبیه شکستن در اثر تنفس شدید
۷. صدایی شبیه فاله‌ی ملايم، آه کشیدن، غرغره کردن یا خرفاش با صدای بلند گیجی
۸. احتقان ریه
۹. خمیازه کشیدن متناوب برای جذب اکسیژن بیشتر
۱۰. چرت زدن مدام برای حفظ انرژی بیشتر
۱۱. بی اختیاری
۱۲. تفاوت بُوی بدن فرد با سایر افراد
۱۳. کبودی و تیره شدن رنگ پوست
۱۴. سردی و خونریزی اندام‌ها
۱۵. خواب آلودگی
۱۶. بی ارادگی و عدم هوشیاری در رفتار
۱۷. کدر و لکه دار شدن پوست
۱۸. صدایی شبیه حفه شدن
۱۹. و....

تکلیف شرعی

به نظر مشهور فقهاء بر همگان واجب است مسلمانی را که در حال جان دادن است. خواه مرد باشد یا زن، بزرگ باشد یا کودک، آزاد باشد یا برده. به گونه‌ای که کف پاهاش به سمت قبله باشد، بخوابانند یا او را به پشت قرار داده و کف دو یا و صورت او را به سمت قبله قرار می‌دهند به گونه‌ای که اگر محتضر در این حالت بنشیند، رو به قبله است.

عاملی جبی، علی بن احمد، الروضه البهیة فی شرح المعة الدمشقیة، ج ۱، ص ۱۱۸.

مستحبات احتضار

١. خواندن شهادتین و اقرار به پیامبر(ص) و ائمه(ع) و کمک به محتضر برای تکرار آن
٢. خواندن سوره صافات، یس و احزاب
٣. انتقال او به جایی که نماز می‌خوانده است
٤. خواندن دعای عدیله
٥. خواندن دعاهایی همچون: «اللهم اغفر لى الكثیر من معاصيك، واقبل مني اليسير من طاعتك» «يا من يقبل اليسير و يعفو عن الكثير، اقبل مني اليسير و اعف عن الكثير، إنك أنت العفو الغفور»

كرکى، على بن حسين، جامع المقاصد، ج١، ص٣٥٣ او نجفى، محمد حسن، جواهر الكلام فى شرح شرائع الاسلام، بيروت، دار احياء الثراث العربى، ١٤٠٤ق.، ج٤، صص١٧ و ١٨

مکروهات احتضار

- ۱- قرار دادن چیز آهñی بر روی شکم محتضر
- ۲- حضور جنب یا حائض نزد محتضر
- ۳- تنها رها کردن محتضر
- ۴- لمس کردن محتضر در حال جان دادن
- ۵- صحبت کردن نزد او
- ۶- گریه کردن نزد او

نحوی جواهری، محمدحسن، جواهر الکلام، ج ۴، ص ۲۷

دوره آموزش تخفی

مرکز مدیریت پیوند و درمان یکایی هسته‌ای
وزارت بهداشت درمان و آموزش پرستشی

مهارت های مراقبت معنوی

- به احساسات بیمار در مورد بیماری و مرگ با همدلی، با آغوش باز، گوش کنیم.
- او را کمک کنیم تا به طور صحیح راههای تسکین دهنده خشم را بیان کند.
- در صورت تمایل، با استفاده از منابع معنوی او را تشویق کنیم.
- او را تشویق کنیم تا ترس‌های درونی و نگرانی‌های خود را در مقابله با مشکلاتش بیان کند.
- آزادانه خشم خود را بیان کند تا منبع انرژی و انتشار آن خشم روشن شود.
- به نیازهای معنوی بیمار، با نقش حمایتی مراقبی، شناخت پیدا کرده و احترام بگذاریم.
- یک فضای باز برای ارتباط برقرار کردن و روابط درمانی مناسب را فراهم کنیم.
- تشریک مساعی و همراهی با بیمار در بیان احساسات، ادراکات و ترس‌ها
- تخصیص زمانی خاص برای بیمار برای بیان غم و اندوه
- تشویق بیمار برای بیان اعتقادات معنوی که برای او آرامش ایجاد می‌کند
- حضور مؤثر
- الهام بخشی و امیدبخشی
- تسهیل مراقبه
- تسريع بخشنده
- کاربرد تصاویر هدایت شده
- پشتیبانی خانواده
- کارگزاری فرهنگی
- کتاب‌شناسی
- هنر درمانی
- مشاوره

مهارت مراقبت معنوی

در یک تعریف کلی می‌توان گفت:
مهارت یعنی داشتن توانایی لازم برای

مداخلات مهارتی در مراقبت معنوی

انجام صحیح مراقبت معنوی

در مدت زمان معقول

با صرف انرژی متعارف

الگو

با کمترین آسیب

در حداقل زمان

ارتباط مؤثر

دوره آموزش تخصصی

مرکز مدیریت پیوند و درمان یکپارچه
وزارت بهداشت درمان و آموزش پرستشی

دوره آموزش تغذیه

مرکز مدیریت پیوند و درمان یگانی
وزارت بهداشت درمان و آموزش پرستشی

چالش:

سؤال: فقهاء برای احراز یقین به مرگ فرد، آیا نشانه ها و معیارهایی معرفی کرده اند و نحوه به قطع و علم رسیدن از نظر آنها چگونه است و معیار احراز یقین چیست؟

پاسخ: اکثر فقهاء، مرگ را حقیقت عرفیه معرفی کرده اند و اصطلاحاً قائل به عدم ثبوت حقیقت شرعیه در مرگ شده اند به این معنا که شرعاً تعریف و تعیین حدود مرگ را به عرف خاصه عرف متخصص واگذار نموده است.

وجه اشتراک نظرات فقهاء، لسان شرع و عرف متخصص

می توان این وجه اشتراک را قائل شد که برای زنده بودن شخص فعالیت اعضايی در بدن ضروری است. وقتی فعالیت این اعضا متوقف شود و دیگر امکان از سرگیری این فعالیت ها وجود نداشته باشد، شخص، مردہ محسوب می شود اعم از اینکه تمام اعضای بدن او از فعالیت ساقط شود یا خیر و احرار این موضوع بواسطه قرائتی صورت می گیرد که به عهده عرف خاص و متخصصین گذارده شده است.

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۱) کشورهای غیر اسلامی - فرانسه

فرانسه اولین کشوری است که از منظر قانونی به بحث مرگ مغزی پرداخته و در سال ۱۹۶۸ وزارت امور اجتماعی این کشور، حکم تطبیق مرگ قطعی بر مرگ مغزی را در صورت احراز آن با موافقین علمی و علایم بالینی را صادر کرد.

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۱) کشورهای غیر اسلامی انگلستان

سیستم حقوقی حاکم بر انگلستان مبتنی بر رویه قضایی است. در این کشور مرگ مغزی و پیوند اعضا به عنوان اصلی پذیرفته شده تلقی می‌گردد؛ گرچه تعریف قانونی مرگ به دست داده نشده و این مسئله باید توسط افراد ذیل تایید گردد: پزشک متخصص با تجربه و یا دستیار وی که حداقل پنج سال در آن امور تجربه داشته باشد. در مورد پزشکان دیگر بایستی نسبتاً با تجربه و از نظر بالینی ضعیف نباشند. هیچ یک از پزشکان فوق نباید عضو تیم پیوند اعضا باشند.

. مرگ مغزی؛ پردازش فقهی - حقوقی، ص ۸۸

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۱) کشورهای غیر اسلامی امریکا

در سال ۱۹۸۰ میلادی کنفرانس ملی قانون ویژه ایالتی به منظور رفع مشکلات ناشی از تشخیص مرگ، ماده و احده قانون تشخیص مرگ را تصویب کرد. بر این اساس، قطع غیر قابل برگشت کلیه اعمال مغز نشانده‌نده مرگ شخص است. ضمناً لازم است مرگ بیمار توسط پزشکی که در قطع یا پیوند اعضای بدن متوفا دخالت ندارد، تشخیص داده شود و این تشخیص نیز باید بر اساس معیارهای متعارف صورت پذیرد. در نهایت دولت امریکا به منظور ساماندهی این مسئله، قانون پیوند اعضارا در سال ۱۹۸۴ میلادی به تصویب رساند.

. مرگ مغزی و پیوند اعضاء از دیدگاه فقه و حقوق، ص ۱۷۲ - ۱۷۱

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۲) کشورهای اسلامی

در سال ۱۴۰۷ هجری قمری مجلس مجمع فقه اسلامی در نظری که با موافقت اکثریت به تصویب رسید، بیان داشت:

هنگامی که تمام وظایف و فعالیت‌های مغزی فرد به صورت کامل متوقف گردد و پزشکان متخصص حکم به برگشت‌ناپذیر بودن توقف دادند و مغز شخص، شروع به از بین رفتن نمود، شخص مرده شناخته شده و تمامی احکامی که شرعاً برای وفات مقرر شده، نسبت به وی مترتب می‌شود.

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۲) کشورهای اسلامی عربستان

فتوای مجمع فقه اسلامی، خواستگاهی برای قبول و صدور قوانین مرگ مغزی در این کشور بود که در کنار مسأله پیوند اعضاء تهیه و تدوین گردید.

. مرگ مغزی؛ پردازش فقهی- حقوقی، ص ۹۴

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۲) کشورهای اسلامی - کویت

در قوانین این کشور مسأله مرگ مغزی به صراحة مطرح نشده است؛ ولی در پارهای از مواد قانونی پیوند اعضا، در باره این مسأله چنین آمده است:

قطع عضو یا بافت از جسد میت جایز نیست، مگر در صورتی که کاشت آن برای معالجه مریض ضرورت داشته باشد و به شرط آنکه مرگ دهنده عضو، توسط عده‌ای از پزشکان که یکی از آن‌ها پزشک قانونی است، تایید شود. هیچ یک از افراد نباید از پزشکان یا جراحانی باشند که عملیات کاشت عضو را به عهده دارند.

وزیر بهداشت نیز هر دو سال راه‌ها و نشانه‌هایی را بیان می‌کند که مرگ نهایی شخص را در موارد تعارض با وجود حیات انسان، معین می‌کند و هم‌چنین او صاف ویژه توقف نهایی مخ را اظهار می‌دارد.

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۲) کشورهای اسلامی - عراق

در سال ۱۹۶۸ میلادی قانون کاشت و برداشت اعضا در این کشور به تصویب رسید.
در ماده دوم این قانون، مرگ مغزی تصریح و پذیرفته شده است.

. موت الدماغ بين الطلب والإسلام، ص ۲۳۰

رویکردها به مرگ مغزی در جهان

۲) کشورهای اسلامی - کویت

در قوانین این کشور مسأله مرگ مغزی به صراحة مطرح نشده است؛ ولی در پارهای از مواد قانونی پیوند اعضا، در باره این مسأله چنین آمده است:

قطع عضو یا بافت از جسد میت جایز نیست، مگر در صورتی که کاشت آن برای معالجه مریض ضرورت داشته باشد و به شرط آنکه مرگ دهنده عضو، توسط عده‌ای از پزشکان که یکی از آن‌ها پزشک قانونی است، تایید شود. هیچ یک از افراد نباید از پزشکان یا جراحانی باشند که عملیات کاشت عضو را به عهده دارند.

وزیر بهداشت نیز هر دو سال راه‌ها و نشانه‌هایی را بیان می‌کند که مرگ نهایی شخص را در موارد تعارض با وجود حیات انسان، معین می‌کند و هم‌چنین او صاف ویژه توقف نهایی مخ را اظهار می‌دارد.

میزان رضایت در اهداء عضو در افراد با مرگ مغزی

دوره آموزش گشتو

وزارت بهداشت درمان و آموزش پرستشی

این میزان در سال ۲۰۰۷ در برخی کشورها نظیر مجارستان، ایرلند، لهستان، اسپانیا، کوبا و نروژ کمتر از ۲۰٪، در کشورهایی نظیر بلغارستان، استونی، یونان، ایتالیا، لیتوانی، رومانی، آرژانتین، اروگوئه، ونزوئلا و بربادو بین ۵۰-۲۰٪ در پاناما و ترکیه بیش از ۵۰٪ بوده است.^۶ همچنین میزان رضایت به اهدای عضو در مالزی ۳۲٪، در امریکا ۴۵٪ و در انگلیس ۶۰٪ گزارش شده است.^۷

.Medina-Pestana JO, Sampaio EM, Santos TH, Aoqui CM, Ammirati AL, Caron D, et al. Deceased organ donation in Brazil: how can we improve? *Transplant Proc* 2007 Mar;39(2):401-2.

.International Figures On Organ Donation And Transplantation – 2007. [cited 2010 Feb1]; Available at: www.ont.es/publicaciones/Documents/Newsletter2008.pdf.

.Chen TP, Teo SM, Tan JC, Koh SN, Ambalavanar N, Tan SY. Cadaveric organ donation at University Hospital Kuala Lumpur. *Transplant Proc* 2000;32(7):1809-10

.Ojo AO, Heinrichs D, Emond JC, McGowan JJ, Guidinger MK, Delmonico FL, et al. Organ donation and utilization in the United States. *Am J Transplant* 2004;4 Suppl 9:27-37

.Transplant activity of UK, 2007-2008.[cited 2010 Feb 1]; Available at: www.uktransplant.org.uk.

مقایسه برخی از مهم‌ترین ویژگی‌های مرگ مغزی با مرگ قطعی

مرکز مدیریت بیرونی و درمان پیاره
وزارت بهداشت درمان و آموزش پرورشی

۱۰

ویژگی

-	+	قابلیت بهره بردن از وسایل و امکانات پزشکی (بالقوه)	۱
-	+	وجود ضربان قلب، گردش خون و تنفس (بالقوه)	۲
-	+	درجه حرارت بدن در محدوده طبیعی (بالقوه)	۳
-	+	فشار خون در محدوده طبیعی (بالقوه)	۴
-	+	قابلیت بهره بردن دیگران از اندام‌های فعال وی (بالقوه)	۵
-	+	فعال بودن کبد، کلیه‌ها، روده‌ها و پوست (بالقوه)	۶
-	+	قابلیت پیش‌گیری (بالقوه)	۷
-	+	انتظار مرحله بعدی مرگ	۸
+	-	اختصاص داشتن به همه انسان‌ها	۹
+	-	مجاز بودن قطع خدمات طبی بدون اجازه از بستگان یا مراجع قانونی	۱۰
+	-	دگرگونی کامل و آشکار رنگ، بو و ویژگی‌های ظاهری و درونی بدن	۱۱
+	-	قابلیت قبول نام جسد و جنازه، جواز دفن، کفن و دفن بدون نیاز به درنگ	۱۲
+	-	قابلیت قبول عنوانی همچون میته، فنا و هلاکت	۱۳

سوالات مشترک

اگر کسی به بیماری مبتلا شود و پزشکان از معالجه او قطع امید نموده و غیر قابل علاج شود و به گفته پزشکان به زودی مرگ وی حتمی گردد (مثل مواردی که با مرگ مغزی مواجه می‌شود) آیا می‌توان قبل از مرگ او اعضای حیاتی بدنش را (مانند: قلب ، کلیه و....) جدا نموده و به دیگری پیوند زد؟

پاسخ:

آیت‌الله بهجت: نمی‌توان.

آیت‌الله تبریزی: جدا نمودن اعضایی که قوام حیات به آن‌ها است از بدن مسلمان جایز نیست. چه در حال حیات و چه بعد از مرگ، گرچه خود او راضی باشد و در غیر آن از اعضا جدا نمودن آن‌ها از بدن مسلمان بنابر احتیاط جایز نیست و اما از بدن کافر مانع ندارد.

آیت‌الله خامنه‌ای: اگر برداشتن اعضا از بدن او منجر به مرگ وی یا باعث تسریع در مرگ و قطع حیات او شود حکم قتل او را دارد و جایز نیست و در غیر این صورت اگر با اذن قبلی خود او باشد و یا نجات نفس محترمی متوقف بر آن عضو مورد نیاز باشد، اشکال ندارد.

- . استفتایات آیت‌الله بهجت، موجود در واحد پاسخ به سوالات
- . استفتایات آیت‌الله تبریزی، موجود در واحد پاسخ به سوالات
- . علی حسینی خامنه‌ای، اجوبة الاستفتایات، ص ۲۸۶، م ۴۸۵، ۱۲۹۱ م

پاسخ:

آیت الله سیستانی: جایز نیست و در حکم قتل نفس است اما بریدن عضوی از اندام شخص مرده با وصیت او و پیوند دادن آن به شخص دیگر هرگاه می‌تواند مسلمان و یا در حکم مسلمان نباشد، اشکال ندارد.

آیت الله صافی گلپایگانی: قبل از مرگ او جایز نیست و در بعضی موارد که سبب تسریع مرگ بیمار شود و مرگ او مستند بر آن شود تبعات خاص خود را دارد بلکه اگر موجب سرعت مرگ نشود باز هم تبعات خاص خود را دارد بلی بعد از مرگ او در صورتی که حیات نفس محترمه موقوف به پیوند باشد اشکال ندارد.

آیت الله فاضل لنکرانی: خیر.

پاسخ:

آیت‌الله مکارم شیرازی: در صورتی که مغز مرگی قطعی باشد و هیچ‌گونه احتمال بازگشت در آن وجود نداشته باشد برداشتن اعضا برای نجات بیماری که جانشان در خطر است مانعی ندارد.

آیت‌الله نوری همدانی: در صورتی که فرد دچار مرگ مغزی شده می‌توان اعضای او را قطع و به بیماران پیوند بزنند ولی اگر وصیت نکرده است این کار باید با اذن و برنامه از طرف ولایت فقیه انجام شود.

استفتائات موجود در واحد پاسخ به سوالات
حسین نوری همدانی، هزار و یک مسئله فقهی، ج ۱، ص ۲۹۴، س ۹۹۵

آیا استفاده از اعضای بدن شخصی که دچار مرگ ^{مُوْلَى آموزش تخته} شده
^{مرکز مدیریت سوند و درمان یماری}
(مانند قلب و کلیه)، برای نجات جان بیماران دیگر ^{بجهت بهداشت پژوهی} جایز است ^{پژوهی}

آیات عظام امام، بهجت، تبریزی، سیستانی، صافی، فاضل و وحید: در فرضی که هنوز شخص از دنیا نرفته، استفاده از اعضای او، قتل نفس محسوب می‌شود و جایز نیست.

آیه‌الله خامنه‌ای: اگر استفاده از اعضای بدن شخص یاد شده، باعث تسریع در مرگ وی شود، جایز نیست. در غیر این صورت اگر با اجازه قبلی او صورت گرفته باشد و یا نجات جان نفس محترمی متوقف بر آن عضو مورد نیاز باشد، اشکال ندارد.

لطف‌الله صافی گلپایگانی، استفتاءات پزشکی، س ۵۹؛ محمد فاضل لنکرانی، جامع المسائل، ج ۱، س ۲۱۴۲؛ محمدتقی بهجت، توضیح المسائل، متفرقه، م ۲۴؛ جواد تبریزی، استفتاءات، س ۲۰۷۱ و ۲۰۵۸.
اجوبة الاستفتاءات، س ۱۲۹۱.

آیا استفاده از اعضای بدن شخصی که دچار مرگ ^{مُوْتَاهِيْدَ مُؤْمِنَ} شده
مانند قلب و کلیه)، برای نجات جان پیماران دیگر ^{بِحَسْبِ الْمُؤْمِنَ} ^{بِحَسْبِ الْمُؤْمِنَ} است ^{بِحَسْبِ الْمُؤْمِنَ}

آیة‌الله مکارم: اگر مرگ مغزی به طور کامل و مسلم باشد و هیچ گونه احتمال بازگشت به زندگی عادی وجود نداشته باشد برداشتن بعضی از اعضا (خواه مانند قلب باشد یا کلیه یا عضو دیگر) برای نجات جان مسلمانی مانعی ندارد، خواه وصیت به این کار کرده باشد یا نه ولی بهتر جلب رضایت اولیای میت است.

آیة‌الله نوری: آری، جایز است؛ ولی اگر میت در این باره وصیت نکرده باشد، باید این کار با اجازه مجتهد جامع شرایط انجام گیرد.

ناصر مکارم شیرازی، استفتاءات، ج ۱، س ۱۴۵۶.

حسین نوری همدانی، استفتاءات، ج ۱، س ۹۹۵.

دوره آموزش تخصصی

مرکز مدیریت پیوند و درمان یگانی
وزارت بهداشت درمان و آموزش پرستشی

الحمد لله
رب
العالمين

